

Bijdrage Dorpsraad Wijk aan Zee: inspreken bij commissie op 8 juni 2020

Ik heb drie minuten spreektijd. Ik kan u vele vragen stellen. Vragen over nieuwe glitterregen op onze vensterbanken, over het kankerincidentie rapport, over het “gerommel” met de geluidruimte of over het stapeleffect van stofuitstoot.

Maar ik wil geen vragen stellen. We hebben in Nederland een goed georganiseerde overheid die met hulp van instituties moet waken over milieu en gezondheid en leefbaarheid. Zij - en niet wij - moeten de vragen stellen, onderzoeken wat er fout KAN gaan. En zij moeten maatregelen nemen om schade te voorkomen. Op transparante wijze zodat wij er kennis van kunnen nemen.

Gebeurt dat? Nee. Neem Tata en Wijk aan Zee. Zodra zich een aanleiding voordoet, onderzoekt de Omgevingsdienst of de situatie toch niet onder de gestelde regels valt. Of misschien kwalificeert als een uitzondering die de vergunning toestaat. Of dat het effect te verwaarlozen is. De ‘niet betekende mate’ uit de rapporten. Dit laatste wordt meestal vooruitlopend op nader onderzoek al vastgesteld.

Ik wil u drie recente voorbeelden geven van de meegaandheid van u als provincie, middels de OD.

Hlsarna gaat binnenkort weer draaien. Hlsarna is opgenomen in het productieproces van Tata maar draait als proefinstallatie. Daarom hoeft het niet te voldoen aan strikte eisen met betrekking tot schadelijke emissies. Voor de Omgevingsdienst is daarmee het verhaal over en uit.

Voor ons niet. Hlsarna staat op 800 meter van het dorp en stoot gassen en stof uit. Wat en hoeveel? Dat weet ook de OD niet. Tot vorig jaar zijn er in Hlsarna tenminste 200.000 ton ertsresten verstoofd waaronder oxykalkslik. Oxykalkslik is zo gevaarlijk dat de overheid daar 23 jaar geleden al een stortverbod voor afkondigde. Waarom wordt dit niet goed geregeld?

Voorbeeld twee. Tata krijgt een omgevingsvergunning voor een nieuwe wandeloven in de warmband 2. Alles passend gemaakt binnen de vergunning van 2007. Hoezo passend gemaakt in een oude vergunning? Zo’n installatie staat er straks ruim dertig jaar. Dit was het moment voor de vergunningverlener om eisen in te bouwen zodat er straks minder stof is en minder lawaai. Recent emissie-onderzoek wordt genegeerd. De kans op gezondheidswinst laat de Provincie liggen.

Voorbeeld drie. In de slakken bij Harsco is chroom-6 aangetroffen. Voor de mens een gevaarlijke stof. Tata en Harsco zetten meteen alles op alles om aan te tonen dat er geen chroom-6 in de slakken kan zitten. Het RIVM gaf aan: er is wel degelijk kans op chroom-6 in de slakbergen. Het OD sust: het risico voor bewoners is verwaarloosbaar. Hoe het OD dat zo zeker weet? Rekenwerk en aannames.

Wij, in Wijk aan Zee, willen niet gesust worden. Wij willen geen vragen stellen. Wij willen dat de Provincie en haar instituties de vragen stellen. Wij willen dat zij scherp worden op milieu en gezondheid en hun zorgtaak nu eindelijk eens heel serieus nemen.